

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1939. Št. 4.

Posamezna šte. 1 Din.

Novo pokopališče.

Dela na novem pokopališču so se ponovno pričela. Stavbeniku je naročeno, da mora biti novo pokopališče popolnoma dograjeno do 4. junija letos. V nedeljo 4. junija, na Kancijanovo nedeljo, ko obhajamo v Kranju slovesno god farnih patronov, bi bilo novo pokopališče blagoslovljeno in otvorjeno. Dopoldan bi bila slovesna sv. maša, popoldan po slovesnih litanijah procesija na novo pokopališče in njegova blagoslovitev.

Ko bo novo pokopališče blagoslovljeno, se bo pričelo pokopavati takoj na novem pokopališču in se na staro pokopališče ne bo pokopal noben mrlič, razen člani onih družin, ki imajo tam grobnice.

Lastnikom grobnic bo najbrže do novega leta letos še dovoljeno pokopavati svoje ranjke v grobnice na starem pokopališču, da si morejo med tem časom zgraditi na novem pokopališču novo grobnico. O vsem tem pa bo še sklepala tozadevna komisija, vendar opozarjam lastnike grobnic na starem pokopališču, naj si ob pravem času preskrbe na novem pokopališču nove grobnice. Kdor bi želel prostor za novo grobnico, naj se oglasi v župni pisarni po Veliki noči.

Na novem pokopališču nameravamo postaviti križev pot tako, da bodo posamezne postaje križevega pota obenem spomeniki grobišč ali grobnic onih, ki bi to želeli. Polje križevega pota bo najbrže ono, ki se razprostira od sredine novega pokopališča proti severovzhodu — proti Šenčurju. Okrog tega polja bodo postavljene kapelice križevega pota, ki bodo obenem spomeniki grobišč, zadnja postaja pa bo na prostoru pred bodočo novo kapelo. Dotična mesta, kjer bodo stale postaje križevega pota bodo naprej določena, tako da na onem mestu ne bo mogoče lastniku grobišča postaviti drugačnega spomenika, kakor je dotična postaja križevega pota. Načrti za kapelice so že naročeni in tudi o načrtih reliefov posameznih postaj se vrše že razgovori. Želel bi, da bi se premožnejši meščani in posestniki oglasili, da prevzamejo kot družinsko grobišče eno postajo križevega pota. Dotična mesta bodo med najlepšimi na pokopališču.

Kdor je že bil na novem pokopališču, je opazil, da je vse pokopališče razdeljeno v posamezna polja. Ta polja bi n. pr. imenovali po farnih patronih in znanih svetnikih. Tako bi na pr. bilo prvo polje pri vratih na severno-vzhodni strani prostor za pokopavanje malih otrok in bi ga imenovali „Polje sv. angela varuha“. Drugo polje bi bilo „Polje sv. Jožefa“, kjer bi imeli grobove predvsem prebivalci iz Huj in Klanca, katerih patron je sv. Jožef. Tretje polje bi bilo „Polje sv. Kancijana“, kjer bi se pokopavali mrličji iz Kranja in Struževega. Srednje polje pred velikim portalom bi bilo morda „Polje sv. Krištofa“, na vsako stran prostor za meščanska grobišča bi imenovali morda po sv. Barbari in sv. Mihaelu, eno izmed polj proti Planini oziroma proti Čirčičam bi se imenovalo „Polje sv. Ožbalta“, kjer bi imeli Čirčičani pod varstvom svojega patrona svoje zadnje počivališče.

V sredini posameznih polj ob glavni poti bi rad, da bi vsako polje dobilo tudi svojega patrona, po katerem se imenuje. Tako bomo postavili ob otroškem pokopališču kip sv. angela varuha, na hujansko pokopališče bi se postavil sv. Jožef, ob polju sv. Kancijana morda kapelica sv. Kancijana, pri polju sv. Ožbalta bi stal kip patrona Čirčičanov. Rad bi, da bi se dobila iz mesta, Huj ali Klanca in iz Čirčič po ena družina, ki bi dobila ob poti v sredini najlepši prostor, da bi kot družinski spomenik postavila kip dotičnega patrona. Če bi se dobila kaka družina na Hujah ali Klanca, ki bi to hotela prevzeti, bi napravila na svojem grobišču malo kapelico in bi postavila notri kip sv. Jožefa, ki je bil v župni cerkvi. Ob polju, kjer bi se pokopavali kranjski prebivalci, bi stala v sredini poti kapelica sv. Kancijana, po kateri bi dobilo polje svoje ime. To kapelico bi si mogla kaka kranjska družina prirediti kot družinski spomenik in bi postavili v njo morda kip sv. Kancijana, ki je bil v farni cerkvi. Če bi se v Čirčičah ne našla kaka družina, ki bi na svoje stroške napravila spomenik s sv. Ožbaltom, bi pa morda cela soseska postavila kip svojega patrona na svojem polju. Kaj pravite k temu?

Po velikih mestih imajo krasne spomenike „ne-znanemu vojaku“, kjer pokopljejo kosti kakega ne-znanega vojaka. V naši župnji nimamo žal nobenega

spomenika onim vojakom — kranjskim faranom, ki so padli v svetovni vojni. Ker občina ne more takoj napraviti vse ceste naravnost do pokopališkega velikega portala, ne bo mogoče zasaditi takoj — kakor sem svoj čas omenil, ob cesti topolov s spominskimi kamni na padle vojake, za to se je porodila druga misel, da bi napravili pod lopo ob portalu spomenik „neznanemu vojaku“, ali bolje rečeno spomenik v vojni padlim faranom. Pod lopo bi pokopali kosti katkega v vojni padlega farana, in pa morda tudi one, ki so pokopani na vojaškem pokopališču na Rupi, na grob bi prišel primeren spomenik z napisi vseh padlih župljanov. Ali bi ne bilo primerno, če bi to zadevo vzela v roke kranjska organizacija invalidov? In vsi možje, ki so srečno prišli iz svetovne vojne, bi v znak hvaležnosti skupno z invalidi prevzeli stroške za ta spomenik, kamor bi polagali vence v spomin padlim v svetovni vojni! Kaj pravite k temu?

Cesta na novo pokopališče je napravljena le do občinske poti, ki pelje iz Huj proti Šenčurju. Radi tega bo vsaj začasno treba nositi mrliče po tej poti in pri stranskem vhodu na pokopališče, dokler ne bo napravljena celotna pokopališka cesta proti glavnemu vhodu.

Sedaj zasajamo okrog pokopališča topole, da bo vse novo pokopališče obdano s topoli. Vsem župljanom priporočam, da vsi sprejmejo v varstvo te nasade, da jih nihče ne pokonča.

Na pokopališču bi radi zasadili lepotično drevje, lepe cvetlice, posebno vrtnice. Če imate v kaki družini kako tako rastlino, ki bi jo lahko pogrešali, bi prosil, da jo darujete za novo pokopališče.

Sence in sonce - konfesionalnega gibanja v Kranju.

Nekam plaho je vstopila v župno pisarno.

„Kaj bi pa ti rada?“

„Gospod dekan, prišla sem po dober svet!“

„No vsedi se in pripoveduj, dober svet je poceni.“

V zadregi se nasmehne in prične: „Za me se zanima nek fant in moram reči, da mi je simpatičen. Toda druge vere je...! Najprej je zahteval, da bi odpadla od katoliške vere, a sem to odločno odklonila. Na to se je vdal, da bi se poročila pred katoliškim duhovnikom, kasneje pa, da bi se šla poročiti še v njegovo domovino, kjer bi se še enkrat poročila pred drugoverskim duhovnikom! V zadregi sem in ne vem, kaj bi storila, svetujte mi!“

„Zakon mora biti harmonija src in prepričanja. Brez tega ni temelja za zakonsko srečo. V zakonu je treba vzgajati otroke. Kako jih bosta vzgojila, če bosta ostala vsak pri svojem prepričanju? Eden bo učil tako, drugi drugače. Taka vzgoja je popolnoma pogrešena. Mešani zakoni so nevarni za oba, da ravnata proti svoji vesti. Katolik se ne sme nikdar poročiti pred tujevskim duhovnikom, ker je sicer izključen iz katoliške vere.“

„Če je tako, ga bom pa pustila. Več kot fant mi je moja duša in moja vest.“

Tiho je odšla, značajno dekle. S spoštovanjem sem zrl za njo, ko je zapirala vrata za seboj.

Iz Italije so prišli. Najprej mati s hčerko, ki je štela komaj dobrih 15 let. Kmalu za njima pa je prišel on, mlad poba. Vsi trije so se naselili v mali sobici, kjer so vsi imeli eno samo posteljo... Nekoč jih obiščem na stanovanju. Vse je govorilo, da živita fant in dekle v nedovoljenem razmerju, mati pa da to podpira. „Saj ni nič slabega,“ so se vsi trije izgovarjali. Toda kmalu na to je porodila deklica nezakonsko dete, stara komaj dobrih 16 let.

Pa prideta v župno pisarno, da bi se poročila.

„Tako vaju bomo poročili, le prinesita vse potrebne listine.“ Toda listin nista mogla prinesiti in če bi jih tu poročili brez potrebnega dovoljenja od italijanskih oblasti, bi bil zakon pred državo neveljaven.

Pa kaj storita. Hitro prestopita v starokatoliško vero, da bi ju tam starokatoliški župnik poročil. In nekoč gresta v Ljubljano in prideta nazaj „kot mož in žena.“

Ali sta bila poročena ali ne, ne vem. Da sta izstopila iz vere, sem dobil sporočilo od okrajnega načelstva. Če ju je poročil starokatoliški župnik, je zakon tudi pred državo neveljaven in otroci tudi pred državo nezakonski. In če ju kdaj zadene usoda, da bosta morala nazaj v Italijo, ne vem, kako se bosta pogledala s tamkajšnjimi oblastmi.

Danes nista več člana edinozveličavne katoliške cerkve.

V pošteno meščansko družino je prišel zahajati ločen mož, bogat, mlad in ugleden. Starše poprosi za roko hčerke. „Saj danes se da vse napraviti, sem ločen in prost,“ tako je pripovedoval.

Tudi ta zadeva pride na pretres v župni pisarni. Ko pojasnim, da se katolik ne more nikdar več veljavno poročiti, če je še njegov zakonski drug pri življenju, so vestni in pošteni starši, katerim je več vesti kot denar, več duša kot „vabljev konkubinac“, pretrgali vse zveze in dekle ni niti mislila na to, da bi se razgovarjala o kakem takem „zakonu“.

Senca k temu soncu: V župno pisarno pride tudi mati. „Naša bi se poročila, toda ženin je drugoverec, on noče slišati ničesar o tem, da bi se poročila pred katoliškim duhovnikom in zahteva, da gre k poroki pred drugoverskega svečenika.“

„Kako pa to, da vaša hčerka tega ne zahteva od ženina, da bi se poročila pred katoliškim duhovnikom?“

„Ja veste, saj ona bi rada, pa ženin noče.“

„Torej on hoče biti značajan, ona naj pa potepta svojo vest in svoj katoliški značaj. Če jo res ljubi in jo vzame iz ljubezni, vendar ne more zahtevati, da bo ravnala proti svoji vesti in prodajala svojo dušo...“

„Veste, saj njemu ni nič zaradi vere, le težave bi on imel, če bi se poročil pred katoliškim duhovnikom.“

„Pa vaša hči ima vero?“

„Seveda jo ima, kako je verna...“

„Kako gre pa to skupaj, da hoče ona svojo vero poteptati na ljubo njegovemu neveri...“

„Veste gospod dekan, jaz sem prišla za to k vam, da bi je ne dali v „Kranjski zvon“, ko bo to naredila.“

Pred „Kranjskim zvonom“ ima večji strah, kakor pred Bogom.

V župno pisarno pride mož judovske vere.

„Gospod župnik, rad bi prestopil v katoliško cerkev, ali bi bili vi tako prijazni, da bi me sprejeli.“

Bil je mož simpatičnega obnašanja.

„Dragi prijatelj, čemu bi pa vi radi prestopili v našo vero? Kakšni nagibi vas vodijo pri tej odločitvi.“

„Saj poznate, kakšen je danes položaj, morda se prične tudi v Jugoslaviji, kar delajo drugod z Židi, jaz bi se rad temu izognil.“

„V katoliško cerkev ne sprejemamo ljudi, ki niso prepričani o resničnosti katoliške vere. Noben duhovnik ne sme sprejeti kateregakoli drugoverca, ki bi ga vodili k prestopu oportunistični razlogi. Druge vere vas rade sprejmejo, toda katoliški cerkvi je vera življenje in resnica. Če ste prepričani o resničnosti svoje vere, ostanite kar v njej in živite po svoji vesti. Jaz sem sicer prepričan, da pri nas ne pride do kakega preganjanja Judov, ki ga obžaluje ves kulturni svet, pa če bi prišlo tudi, bodite značajan mož in rajše prenašajte tudi preganjanje, kakor da bi ravnali proti svoji vesti.

Pogledal me je hvaležno. „Hvala lepa, gospod župnik za nasvet, ki se ga bom držal.“ In je odšel.

Gotovo je bolje in častneje biti nekrščen, a značajan Jud, kakor pa neznačajan Jud, ki se je dal krstiti le iz koristoljublja.

V Kranju je rojen, a stanuje daleč izven Kranja. Nekoč dobim dolgo pismo, kjer naznanja, da je izstopil iz katoliške cerkve radi družinskih razmer.

Na dolgo in široko popisuje, da je sicer v srečo še vedno prepričan katolik, a da je pač moral prestopiti v starokatoliško cerkev, ali v pravoslavlje, ker se sicer ne more poročiti drugič, a da prepoveduje, da bi „Kranjski zvon“ objavil njegov izstop iz katoliške cerkve... To pa bi mu moglo škodovati, če bi ljudje po „Kranjskem zvonu“ izvedeli, da je izstopil iz katoliške cerkve...

Ljudi „Kranjskega zvona“, se boji, kaj bo pa rekel Bog, to ga ne skrbi...

„Gospod župnik, ena izgubljena ovca se vrača...“

„Saj veste, da je v nebesih večje veselje nad eno izgubljeno ovco, ki se vrne, kakor nad devetindesetdesetimi pridnimi...“

Nasmehnil se je in pričel pripovedovati svojo življenjsko zgodbo.

„Mlad človek je nespameten. Vname se, pa se zaleti. Tako sem se tudi jaz. Zagledal sem se na plesu v mlado gospodično pravoslavne vere doli na našem jugu. Seveda je hotela vsa družina, da se poročiva pred pravoslavnim duhovnikom. Meni je bilo le za dekle in nisem niti mislil na to, kake posledice bo rodil moj korak. Poročil sem se pred pravoslavnim popom. Po par mesecih pa so se mi odprle oči, da midva ne harmonirava. Jaz katolik, poleg tega še Slovenec in Evropejec, ona pravoslavna, Balkanka, to ne gre skupaj. Prišli so božični prazniki, velika noč; doma je bilo tako prijetno ob takih prilikah, v moji družini pa pustino in prazno. Nobene topline v družini. Meni je postajalo vedno bolj pust, z ženo sva se vedno bolj oddaljevala, dokler nisva šla narazen. In sedaj bi rad vse popravil.“

„Dragi prijatelj, treba bo delati pokoro! Vi ste izključen iz katoliške cerkve, take reči ne more pravljati navaden duhovnik, mora iti vse na škofijo, ali celo v Rim...“

„Na vse sem pripravljen, storite, kar je potrebno.“

In res storil je vse, kar je bilo potrebno in zopet je postal ud katoliške cerkve in našel zopet srčni mir, ki ga že dolgo ni imel...

Župnija Kranj

OZNANILA ZA APRIL:

2. Cvetna nedelja, prva nedelja v mesecu, ob 6. uri sv. maša pred izpostavljenim sv. R. T., skupno sv. obhajilo za moške, ki imajo ta in prejšnji dan pri vseh spovednicah prednost. Ob

10.15 je blagoslov oljk, nato procesija okrog cerkve in sv. maša. Popoldan ob pol treh je postna pridiga, na to pete litanije presv. Sreca Jezusovega. Po litanijah ura molitve.

Veliki teden v župni cerkvi slovesne jutranjice, v sredo, četrtek in petek popoldan ob 4.

6. **Veliki četrtek** se bo prvič delilo sv. obhajilo ob 6. na to ob 7., 7.30 in ob 8. uri. Ob 9. uri je slovesna peta sv. maša, med katero se deli sv. obhajilo in na to se prenese sv. R. T. v kapelo božjega groba.

7. **Veliki petek** se prične sv. opravilo ob 8. uri zjutraj. Zvečer ob 7. uri je zadnja postna pridiga, rožni venec, litanije presv. Sreca Jezusovega in petje žalostink.

8. **Veliko soboto** se prične sv. obredi ob 7. uri zjuraj, najprej je blagoslov ognja, na to branje prerokb, blagoslov krstne vode, slovesna peta sv. maša.

Veliko soboto preneha opoldan vsak post.

Blagoslov velikonočnih jedil: Ob 3. uri v roženvenški cerkvi, ob polni štirih v Čirčičah, ob 4. na Hujah, ob 4. v Struževem, ob 4.50 na Rupih, ob 5. ponovno v roženvenški cerkvi.

Ob 6.15 uri zvečer so najprej v župni cerkvi slovesne jutranjice, na to obred vstajenja in slovesna procesija vstajenja po Mestnem trgu, kakor po navadi. Hišni posestniki in stanovalci ob ulicah se naprošajo, da razsvetle okna med procesijo.

Molitveno uro naj opravijo: Veliki četrtek ob 5. uri Dekliška Marijina družba, veliki petek ob 3. uri III. red, veliko soboto ob 5. uri ženska Marijina družba.

9. **Velikonočna nedelja**, ob 6. sveta maša z dvema blagoslovoma, ob pol enajstih slovesna peta sveta maša z dvema blagoslovoma. Popoldne ob pol treh so slovesne pete litanije M. B.

10. **Veliki ponedeljek**, nezapovedan praznik, sv. maše, kakor ob nedeljah.

16. **Bela nedelja**, služba božja po navadi.

Na Primskovem je ta dan celodnevno češčenje presv. R. T. Na predvečer se tam slovesno zvoni, zjutraj ob 6. uri je najprej pridiga, na to se izpostavi sv. R. T. Ob 9. uri dopoldne je na to tam druga sveta maša s pridigo. Popoldne ob 5. uri bo pridiga in na to slovesne pete litanije presv. Sreca Jezusovega in zahvalna pesem. **Uro molitve naj opravijo:** Od 10. do 11. dopoldne dekleta, od 11. do 12. moški, od 12. do 1. žene iz Grabna, od 2. do 3. žene iz Gorenj, od 3. do 4. šolska mladina, od 4. do 5. žene iz Primskovega. Ta dan naj vsa soseska prejme sv. zakramente, spovedovala bosta prejšnji večer tam dva spovednika.

25. **II. nedelja po vel. noči**, služba božja po navadi, popoldne shod za žensko Marijino družbo.

25. **Sv. Marko**, ob 6. sv. maša in na to procesija v roženvenško cerkev, kjer je pridiga in sv. maša.

50. **III. nedelja po vel. noči**, služba božja po navadi.

POROČENI PARI:

Pavuna Franc, delavec, Klanc 71 in **Tič Mihaela**, delavka, Primskovo 145, poročena 19. marca 1939.

MRLIŠKA KRONIKA:

Lavtar Neža roj. **Branc**, železničarjeva žena, roj. 2. jan. 1857., umrla 28. februarja 1939.

Bajt Janez, posestnik, rojen 14. decembra 1866, umrl 4. marca 1939.

Lukman Ivana roj. **Zelnik**, vdova, rojena 14. junija 1851., umrla 5. marca 1939.

Zupan Marija roj. **Rosser**, vdova, rojena 28. maja 1862., umrla 15. marca 1939.

Rožaj Rozalija roj. **Kotlovšek**, žena vpokojenega tajnika sreskega načelstva, rojena 1. sept. 1867., umrla 20. marca 1939.

Kristančič Franc, čevljar, rojen 14. oktobra 1858., umrl 24. marca 1939.

Primskovo

OZNANIŁA ZA APRIL:

mož in fantov. Popoldne ob 2. uri križev pot in litanije.

2. **Cvetna nedelja.** Služba božja ob 7. Skupno sv. obhajilo

6., 7. in 8. Glej oznanila Kranj! — Blagoslov jedil ob 5. uri.

9. **Velikonočna nedelja.** Ob 9. uri peta sv. maša pred izpostavljenim sv. R. T. Popoldan ob 2. uri pete litanije M. B.

10. **Velikonočni ponedeljek.** Ob 9. uri sv. maša. Popoldne ob 2. uri litanije.

16. Glej oznanila Kranj!

23. **II. nedelja po vel. noči.** Služba božja ob 9. uri. Popoldne ob 2. uri krščanski nauk in litanije.

25. Glej oznanila Kranj!

30. **III. nedelja po vel. noči.** Služba božja ob 9. uri. Popoldne ob 2. krščanski nauk in litanije.

Župnija Šmartin pri Kranju

OZNANIŁA ZA APRIL:

2. **Cvetna nedelja.** Božja služba ob 6. in 8. uri po navadi, ob poli 10. uri blagoslov oljke, procesija okrog cerkve in sv. maša. Popoldne ob 2. uri pridiga in litanije. — Ta dan in vse dni velikega tedna vesoljna odveza.

5. **V sredo, četrtek in petek** popoldne ob 4. uri molitve velikega tedna.

6. **Veliki četrtek.** Spomin zadnje večerje. — Ob 9. uri peta sv. maša, med mašo sv. obhajilo, po maši prenešenje sv. R. T. k oltarju Matere B., potem odgrnjenje oltarjev.

7. **Veliki petek.** Spomin smrti C. N. J. K. Ob 8. uri pasijon, odgrnjenje in počaščenje sv. križa, maša z predposvečeno sv. hostijo in prenešenje sv. R. T. v B. grob, kjer ostane izpostavljeno do procesije vstajenja.

8. **Velika sobota.** Ob tri četrt na 7. blagoslov ognja, velikonočne sveče, potem peta sv. maša. Popoldan ob 5. uri molitve in procesija vstajenja G. po navadnem redu. — Skupne molitvene ure bodo v petek od 2. do 5. za šolsko mladino, od poli 7. do poli 8. za dekleta, od poli 8. do poli 9. za može in fante.

Blagoslov velikonočnih jedil: V soboto ob 1. uri na Bregu, ob poli 2. v Drulovki, ob 4. uri na Laborah, ob poli 2. v Št. Petru, potem na Kalvariji pri Treh križih in na Gor. Savi. Ob 2. v Sred. Bitnju, potem v Zg. Bitnju, ob 5. v Stražišču. V soboto po procesiji in v nedeljo po 6. sv. maši v farni cerkvi.

9. **Nedelja praznik vstajenja Gospodovega.** Božja služba ob 6. in 8., ob poli 10. slovesna sv. maša z blagoslovom. Popoldne ob poli 5. pete litanije M. B.

10. **Velikonočni ponedeljek.** Božja služba ob 6., 8. in poli 10., popoldne ob 2. litanije.

16. **Bela nedelja.** Božja služba ob 6., 8. in poli 10.

23. **II. nedelja po vel. noči.** Služba božja ob 6., 8. in poli 10.

24. Sv. Jurij.

25. **Sv. Marka.** Po sv. maši, ki bo v farni cerkvi ob 6. uri, prošnja procesija v Drulovko.

30. **III. nedelja po vel. noči.** Služba božja ob 6., 8. in poli 10.

POROČENI PARI:

Mlakar Alin, mizarski pomočnik iz Moravč in Frančiška Mesec, iz Javorja nad Škofjo Loko, poročena 18. marca.

MRLIŠKA KRONIKA:

Zihel Marija, samska sitarica iz Sred. Bitnja, stara 82 let, umrla 5. marca.

Križnar Marija, samska kmečka delavka iz Stražišča, stara 71 let, umrla 5. marca.

Vilfan Franc, oženien kroiaški mojster iz Zg. Bitnja, star 50 let, umrl 14. marca.

Mrak Ivana, vdova železničarja iz Stražišča, stara 61 let, umrla 18. marca.

Jožef Aleš, zak. sin kajzarja na Bregu star pol leta, umrl 27. marca.

Razno

40 **Jožefov v Kranju** se je podpisalo na vlogo, ki so jo poslali na župni urad v Kranju in v kateri prosijo, da bi se postavil v župno cerkev v Kranju kip — ali podoba — sv. Jožefa ob strani Marijinega oltarja. Zelo lepa je ta vnema za čast sv. Jožefa. Cerkevno predstojništvo bo po možnosti skušalo ustreči tej želji, seveda če se bo našla primerna rešitev, ki bi ne motila cerkvene arhitekture. Naprosili smo prof. Vurnika, naj skuša ustreči tej želji, če je mogoče. Ker imamo sedaj seznam vseh Jožefov, menda ne bodo zamerili, če bomo ob priliki tudi njim predložili račun v kritje. Zdi se mi, da je pač najbolj primerno, da sv. Jožefa oskrbe predvsem kranjski Jožeti. Pri tej priliki pa pripomnimo, da ne bo več mogoče v naši župni cerkvi poljubno obešati kakih „pildkov“ ali manjvrednih kipov, ki bi kazili cerkev. Če se bo kaj postavilo v cerkev, mora to biti lepo in primerno naši cerkvi, o čemer pa ne bo odločal okus posameznika, ampak za to določen strokovnjak. Vse načrte za cerkve mora namreč odobriti cerkvena oblast in državni urad za umetnostne spomenike, tako da tudi župnik ne more po svoji volji postavljati kakih spomenikov v cerkvi.

Uradne ure so v naši pisarni vsak dan od 9. do 12. ure popoldne. Kdor bi pa želel govoriti osebno z župnikom, naj pride pa šele ob 10. uri v pisarno, ker radi boleznj mašujem šele ob tri četrt na deveto uro v župnijski kapeli. Cerkovnik namreč ne more prej streči pri sv. maši, dokler ne opravi vseh opravil v župni cerkvi.

Prijavite v vojni padle! Na ponovni poziv je bilo dosedaj prijavljenih šele 17 padlih vojakov iz svetovne vojne. Čudno je, da se v naši župniji za vojne žrtve tako malo zanimajo. Niti bližnji sorodniki se ne potrudijo, da bi prijavili njih imena, da bi mogli podatki seznam padlih za vojni spomenik na Brezjah. Prosim, prijavite vojne žrtve vsaj do 4. aprila.

VI. mednarodni kongres Kristusa Kralja se vrši v Ljubljani v dneh od 25. do 30. julija. Na ta kongres bodo prišli zastopniki vseh katoliških narodov. Slovenci moramo skrbeti, da bo po tem kongresu predvsem v našem narodu zraslo kraljestvo božje, da bodo pa tudi drugi narodi po tem kongresu spoznali, da je naš narod globoko veren in kulturn. Tak kongres ima velik pomen tudi v narodnostnem oziru, ko bodo po njem Slovenci spoznali narodi, ki jih dosedaj niso spoznali. Skrbeti moramo torej vsi, da bo kongres kolikor mogoče veličasten. Za to bodo pa potrebne velike žrtve tudi v denarnem oziru! V nedeljo 30. aprila bo za kritje stroškov tega kongresa v župni cerkvi darovanje, ki ga vsem toplo priporočamo, premožnejše pa prosimo, da tudi še drugače kaj darujejo za ta kongres. Darove sprejema župni urad. Potrebna bo pa tudi za našo župnijo stanovanjska organizacija, ker bo treba, da Kranj sprejme tudi večje število tujih gostov, ki ne bodo mogli vsi prenočevati v Ljubljani. Upamo, da se bodo vsi farani častno odzvali in ra-devolje sprejeli ob kongresu tuje udeležence.

Podpirajte

Vincencijevo

družbo!